

UCHWAŁA Nr IV/34/2019
Rady Gminy Łąck
z dnia 29 marca 2019 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Łąck

Na podstawie art. 8 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 994 ze zm.), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) Rada Gminy Łąck, po uprzednim zbadaniu skargi przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji uchwała, co następuje:

§ 1.

Uznać za bezzasadną skargę Pani Agnieszki Witkowskiej z dnia 05.02.2019 roku, która wpłynęła do Rady Gminy w Łącku dnia 25.02.2019 roku, której przedmiotem jest działalność Wójta Gminy Łąck w zakresie prowadzonego postępowania podatkowego.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Agenta Ciepłoteka

Wiceprzewodnicząca Rady Gminy

Uzasadnienie

W dniu 25.02.2019 r. Regionalna Izba Obrachunkowa w Warszawie przekazała, według właściwości, do Rady Gminy Łąck skargę Pani Agnieszki Witkowskiej na działania Wójta Gminy Łąck w zakresie prowadzonego przez niego postępowania podatkowego. Skarga została skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Łąck celem wyjaśnienia sprawy i przedstawienia Radzie opinii co do sposobu załatwienia tej skargi.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy, po zapoznaniu się z treścią skargi i wyjaśnieniami Wójta Gminy Łąck, wniosła o uznanie skargi za bezzasadną. Rada Gminy Łąck, jako organ właściwy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji oraz z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie również uznaje skargę Pani Agnieszki Witkowskiej na działania Wójta Gminy Łąck za bezzasadną.

Uzasadniając powyższe stanowisko w pierwszej kolejności zauważyć należy, że skarga Pani Agnieszki Witkowskiej dotyczy działań Wójta Gminy Łąck jako organu podatkowego w konkretnych postępowaniach podatkowych. Skarżąca zarzuca organowi błędy proceduralne i merytoryczne w tych postępowaniach, co w konsekwencji, jej zdaniem, prowadzi również do niegospodarności organu, marnotrawstwa środków pieniężnych i złośliwości urzędniczej. Tak określony przedmiot skargi niezwykle ogranicza możliwości Rady Gminy Łąck w kompleksowym wyjaśnieniu sprawy zauważyć bowiem należy, że ani poszczególni radni, ani Rada Gminy jako organ jednostki samorządu terytorialnego nie są podmiotami którym, na mocy stosownych przepisów Ordynacji podatkowej, udzielony byłby dostęp do informacji objętych tajemnicą skarbową. Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 293 § 1 Ordynacji podatkowej, indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową. Przepis ten stosuje się również do danych zawartych m.in. w informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez podmioty inne niż wymienione w § 1, aktach dokumentujących czynności sprawdzające, aktach postępowania podatkowego. Nie ulega więc wątpliwości, że ani poszczególni radni, ani Rada jako organ, nie mają wglądu ani dostępu do akt postępowania będących przedmiotem skargi. Już chociażby z tego względu Rada nie jest w stanie merytorycznie odnieść się do zarzutów naruszenia przez Wójta Gminy przepisów proceduralnych i przepisów prawa materialnego. Rada opierając się jedynie na treści skargi oraz na ogólnych wyjaśnieniach organu złożonych z poszanowaniem tajemnicy skarbowej, nie jest w stanie zająć merytorycznego stanowiska w tej kwestii. Co więcej, konkretne zarzuty

naruszenia prawa procesowego, czy materialnego prawa podatkowego przez organ I instancji mogą być jedynie przedmiotem zarzutów w stosowanym środku odwoławczym, czy to w odwołaniu do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, czy w skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Rada Gminy nie jest organem odwoławczym od rozstrzygnięć Wójta Gminy podjętych w toku indywidualnego postępowania podatkowego prowadzonego w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej, nie ma więc kompetencji do rozstrzygania tego typu zarzutów. Rada dostrzega, że skarżąca doskonale zdaje sobie z tego sprawę wszak na koniec sama podkreśla, że nie chodzi jej o merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, zaś z treści uzasadnienia skargi jasno wynika, że skarżąca ma świadomość i korzysta z przysługujących jej środków odwoławczych od decyzji organu I instancji, niemniej jednak, konkretne zarzuty procesowe zostały w skardze podniesione i Rada musiała w ten sposób się do nich ustosunkować.

Powyższe założenia i ograniczenia w możliwości wyjaśnienia sprawy determinują też niniejsze rozstrzygnięcie w zakresie zarzutu będącego swego rodzaju konkluzją skargi, tj. co do gospodarności organu w zakresie prowadzonego postępowania podatkowego. Nie mając dostępu do akt tego postępowania Rada nie jest w stanie zweryfikować przedmiotowego zarzutu i jako taki musi uznać go za nieudowodniony. Tym bardziej, że z wyjaśnień Wójta Gminy wnika, że wszelkie czynności organu podatkowego w toku postępowania miały na celu ustalenie stanu faktycznego, co jest niezbędne dla prawidłowego opodatkowania przedmiotowych nieruchomości. Rada dostrzega też, że skarżąca, jako storna, czy też jako pełnomocnik, korzystała z uprawnienia procesowego do złożenia środka odwoławczego od danego rozstrzygnięcia, a organ odwoławczy, w toku kontroli instancyjnej, nigdy nie wnosił uwag co do stanu prowadzonej dokumentacji, czy też do racjonalności podejmowanych działań procesowych. Dokumentacja prowadzona przez organ pierwszej instancji (wójta) pozwalała na rozstrzygnięcie spraw przez organ odwoławczy. Z informacji zgromadzonych w toku sprawy wynika też, że działania Wójta były przedmiotem ponaglenia na niezłatwienie sprawy w terminie jednak organ wyższego stopnia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, nie uznał tychże ponagleń za uzasadnione.

Rada Gminy zwraca też uwagę, że dotychczas nie trafiła do niej skarga, której przedmiotem byłoby przewlekłe prowadzenie postępowań administracyjnych, czy podatkowych, czy też niegospodarność Wójta w tym zakresie. Jakkolwiek oczywiście okoliczność ta nie ma bezpośredniego przełożenia na niniejszą skargę, to jednak pozwala ona

na uznanie, szczególnie w świetle ograniczeń dowodowych spowodowanych tajemnicą skarbową, że postępowania administracyjne, czy podatkowe prowadzone są przez Wójta w sposób adekwatny do wymogów proceduralnych, do stanu spraw i ich stopnia skomplikowania. Wójt Gminy podejmuje jedynie takie działania, które z punktu widzenia zasad postępowania administracyjnego, czy podatkowego i obowiązku wyjaśnienia oraz rozstrzygnięcia sprawy są konieczne i w pełni uzasadnione. W tym kontekście w ogóle nie sposób mówić o niegospodarności, wszak Wójt Gminy, jako organ podatkowy, czy administracyjny jest ustawowo zobowiązany do prowadzenia danych postępowań, co oczywiście wiąże się z obowiązkiem ponoszenia pewnych kosztów z tym związanych. Ponadto wskazać też należy, że ani Wójt Gminy, ani Rada Gminy nie tolerują niechlujności w wykonywaniu zadań ustawowych, czy niewiedzy pracowników Urzędu, jednak zarzuty takie w niniejszej sprawie nie zostały potwierdzone. Ciężar gatunkowy takich zarzutów sprawia, że nie sposób poprzestać tu jedynie na oświadczeniu, czy też opinii skarżącej, a brak jakichkolwiek innych dowodów, czy okoliczności, które, w ramach swoich kompetencji Rada mogłaby zgromadzić i które zarzuty takie by potwierdzały. Gdyby jednak nawet jakieś poszczególne rozstrzygnięcia administracyjne okazały się wadliwe, to po pierwsze, właściwą drogą do ich zmiany, czy wyeliminowania jest skorzystanie z przysługujących stronie środków odwoławczych, a nie skarga w tym zakresie do Rady Gminy, po drugie zaś, nawet uchylene lub zmiana takiego rozstrzygnięcia nie świadczą o niewiedzy, czy niechlujności pracownika, tylko o odmiennej ocenie danego stanu faktycznego lub prawnego przez organ II instancji. Rada nie ma wiedzy, aby kiedykolwiek organ II instancji w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że dana sprawa była prowadzona w sposób niechlujny, czy też aby organ/pracownik wykazał się niewiedzą w zakresie danego zagadnienia. Rada nie znajduje więc żadnych podstaw, aby przedmiotową skargą Pani Agnieszki Witkowskiej ocenić inaczej, jak tylko jako bezzasadną. Rada, w zakresie swoich kompetencji, stwierdza, że działania Wójta Gminy Łąck nie naruszyły żadnego z obowiązujących przepisów prawa.

Agneta Ochłowska
Wiceprezydent Rady Gminy

Pouczenie:

Rada Gminy Łąck informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a., od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Na podstawie art. 238 § 1 k.p.a. Rada Gminy Łąck informuje o treści art. 239 § 1 k.p.a., który stanowi, iż "w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego".